

Den Země

Den naruby

Skauti

Slovo šéfa

Mgr. et Bc. Daniel Kaiser

Vážení čtenáři,
už jen pár týdnů a budou tu prázdniny. Užili jsme si Den Země, nabízeli věci na Blešáku a zařídili jako čarodějnice a kouzelníci. Ať akci pořádal kdokoli, tak díky všem, kdo dokáže připravit program pro druhé. Samo se to nepřipraví, je v tom úsilí, nápady, čas, energie. Bez toho by byl ale svět strašně nudný. Díky všem, kdo tu nudu umíte zahnat do kouta!

Na viděnou na Zahradní slavnosti!

V tomto čísle najdete

Slovo šéfa	2
Čtenářská dílna	3 - 4
Archa Noemova - Národní muzeum	5
Zápis do 1. ročníku	5 - 6
Tučňáci s Lékořicí	6
Den naruby	7
Medvíďata v Toulcově dvoře	7 - 8
Setkání strážců pralesa	8
Den skautů	9
15 hádanek pro pobavení	9
Den Země 2017	10 - 26
Velcí malí spisovatelé	27
Kiwi (komiks)	28

Redakce

Dytrychová, 6.A, Marek Kváš, 6.B, Ema Humplíková, 5.D, Skořepová Klára, 5.D, Daniel Pícl, 6.B, Sára Jankovičová, 8.T, Bejčková Emílie, 5.E, Kyliánová Lucie, 5.G, Kuroedov Sergej, 9. P, Stejskalová Natálie 8.U, Chudoba Marek, 5. G, Šoltésová Barbora, 5. D, Šnorová Charlotta 6. C, Křečková Klára, 5.D, Lančarič Vojta, 7. V

Metodické vedení: Mgr. Blanka Štěrbová, Grafická úprava: Mgr. Jiří Valášek

Všechny obrázky, pokud není uvedeno jinak, jsou vedeny pod licencí Creative Commons.

Čtenářská dílna

Miloš Kratochvíl - Zajatci stříbrného slunce

Daniela Kaudersová

Víte, co se děje ve městě, které jste rozbořili svou počítačovou hrou? Já z toho města jsem. Pojdte tam se mnou.

Populární spisovatel pro děti Miloš Kratochvíl na to, že děti často hrají agresivní počítačové hry, odpovídá šokovou terapií.

Jeho malý hrdina zažije neuvěřitelné. Když ve své hře rozbije celé město, nechá ho autor, aby si svoji zkázu prožil na vlastní kůži. Přesouvá

ho z virtuálního zničeného světa do zničené skutečnosti. Najednou zažije zkušenost, kterou nezná. Poprvé ucítí nedýchatelný prach, bezmocnost smrti a nefalšovaný strach. Je probuzený. (citarny.cz)

Miloše Kratochvíla znáte jako úspěšného autora dětských knížek. Některé z nich jste četli na prvním stupni. Tato kniha je jiná. Je určena starším dětem a na rozdíl od těch

ostatních nekončí dobře. Jaký je konec v knize, si musíte zjistit sami tím, že si knihu přečtete. Kromě zajímavého příběhu vás jistě zaujmou i krásné ilustrace od Iku Deku-ne a úžasná grafická úprava knížky.

S touto knihou se seznamovala 5.D a 7.V při čtenářské knížce. Dozvěděli se velkou část příběhu, ale konce měli za úkol vymyslet sami.

Klára Křečková, 5. D

Najednou na Adama zaskví stříbrné slunce a všichni mrtví obživnou. Nikdo si nepamatuje, že by ho někdo zastřelil. Všechny domy a hrad byly najednou

úplně neporušené a jako by se s nimi nikdy nic nestalo. Ty domy, na které nezavítalo slunce, Adam pomáhal opravovat.

Marek se rozloučil s Adamem a probral se. Tu hru schoval a už se na ni nikdy nepodíval a ani si ji už nezahrál.

Klára Křečková, 5. D

Marek a Adam běželi ke slunci. Slunce se otáčelo a vše kolem sebe ničilo. Marek se vyděšeně zeptal Adama, co má dělat, ale Adam byl pryč! Marek koukal na velké zářící slunce a když se do něj zadíval, vše kolem něj bylo pryč. Město, slunce, celá krajina, vše zmizelo, zůstal jenom on sám a

naprostá tma. Markovi se náhle zatočila hlava, upadl a objevil se u sebe doma, ve svém pokoji.

Marek ležel v posteli, zpotený, zadýchaný a vyděšený. Hleděl na svůj počítač a potom se k němu rozběhl, zapnul ho a vyděšeně pohlédl na monitor. „Hra je pryč!“

vykřikl Marek. Naštěstí ne tak hlasitě, aby ho slyšela mamka s tátou. Marek si šel lehnout, poté zašeptal: „Už nikdy nebudu hrát počítačové hry,“ zavřel oči a spal.

Na tento sen nikdy nezapomene.

Daniela Krolupperová - O ' Bluda

Daniela Kaudersová

„Ten nověj učitel je vážně divnej!“

Čenda s Pavlem, Markétou a Vojtou dostanou nového učitele angličtiny, rodilého mluvčího. Usoudí, že jeho neobvyklý zjev je daný kulturním rozdílem. Když ale postupně zjistí, že učitel dělá chyby v angličtině, začnou tušit, že s tímhle chlapíkem není něco v pořádku. Což jim

samozřejmě nikdo z dospělých nevěří. Naopak. Namísto rodičovského pochopení si děti vyslechnou jen jízlivé poznámky, že jsou líní učit se slovíčka! Takže jim nezbyvá než pátrat na vlastní pěst. (anotace knihy)

Minulý týden měli žáci 8. Š a 8.T opět čtenářskou dílnu. Objektlem zájmu byla kniha O ' Bluda. Přečetla jsem jim

úvod a prostředek knihy a občas něco převyprávěla. Zdálo se, že příběh je docela zaujal. Místo závěru však měli úkol, vymyslet konec sami. Jak se jim to povedlo, posuďte na ukázce sami.

Chcete vědět, jak příběh dopadl v knize? To si ji musíte přečíst vy sami.

Adéla Etzlová, 8. T

Pavel s Čendou a Markétou pomalu stoupali na vrchol skal. Cítili se velice divně.

Čím blíží byli, tím měli horší pocit. Na jednom z mnoha kamenů seděl O ' Bluda.

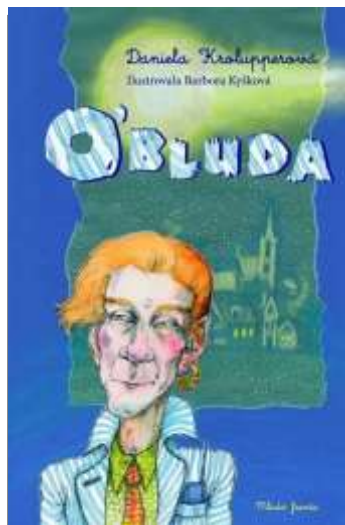
V ruce držel záhadný přístroj a nadával, že nic nefunguje.

Pavel, Čenda a Markéta se schovali za jeden z větších kmenů stromu a chvíli ho sledovali. Po několika minutách O ' Bluda nadšeně vykřikl a vyskočil na nohy. Přístroj namířil na nebe a nechal nádhernou bílou zář provrtat mrak a nechal v něm obrovskou díru.

Najednou se z nebe sneslo malé letadélko, které se za-

stavilo těsně u O ' Bludy. Dvěře se s drnčením otevřely a vystoupila z nich bytost zdánlivě se podobající člověku. Neznámým jazykem začal na O ' Bludu mluvit. O několik chvil později se O ' Bluda uklonil a šouravým krokem se rozešel k letadélku. Naposledy se rozhlédl a s mírným úsměvem do něj vešel.

V dalším zlomku sekundy bylo letadélko pryč. Jakmile se děti dostaly do města, okamžitě svůj zážitek sdílely s každým náhodným kolemjdoucím. Bohužel jim nikdo nevěřil a všichni tři skončili v psychiatrické léčebně.

Archa Noemova - Národní muzeum

Datli

Ve středu 22. března jsme se vypravili do Národního muzea, jeho nové budovy, na výstavu přírodovědných sbírek tohoto muzea s názvem Archa Noemova. O výstavě jste se mohli dočíst v minulém čísle Kiwi. Teď tedy pár postřehů žáků 5.D.

Když jsme vešli do muzea, prošli jsme obchůdkem a vstoupili do šatny. Tam nás přivítala milá paní šatnářka. Pak jsme vystoupali do 4.

patra budovy.

Na výstavě jsme dostali pracovní list, který jsme museli vyplnit v průběhu prohlídky.

V expozici byla vycpaná i umělá zvířata, která byla rozdělena podle kontinentů.

Byla tam dokonce i herna, ve které jste si mohli zařídit archu, sáhnout si na kůži kobry, zuby aligátora a třeba i na bodlný ježka. Hned vedle bylo kino, ve kterém jste se seznámili se zvířaty známými

i neznámými. V patře byla dotyková obrazovka, na které jste si mohli najít různé chráněné oblasti.

Dokonce tam byla i kostra dinosaura dlouhá asi 8 metrů.

Moc se mi tam líbilo. Chtěl bych tam jít ještě.

Líbilo se mi to hrozně moc, pro mě to byl jeden z nejlepších projektů.

Ti, kdo se zajímají o zvířata, si tam určitě najdou své.

Zápis do 1. ročníku 2017

Hana Lebedová, 5. G

Ve dnech 4. a 5. dubna se uskutečnil zápis do prvních tříd. Při organizaci pomáhaly páté třídy a letošním tématem byl Cirkus. Pátáci se dvaceti dětí zeptali na pár otázek ohledně zápisu a školy.

Odkud jsi?

Většina dětí bydlí na Spořilově, ale dvanáct dětí odpovědělo jen: V Praze. Jedna holčička je z Nupak, což je město nedaleko Prahy. Kristínka nám na tuto otázku řekla, že je ze školy Jižní, 0. ročník.

Těšíš se do školy?

Na druhou otázku jsme dostali od všech téměř stejnou odpověď. Až na dva jedince, kteří si nejsou jistí, se do školy těší všichni.

Budeš tu mít kamarády z mateřské školy?

Když nám je šest let a jdeme do školy, nejvíce nás asi zajímá, jestli tu budeme mít kamarády. Někdo ano, někdo ne. Jeden kluk, Lukáš, nám velice znuděně odpověděl:

„Jenom holky.“

Proč jste přišli k zápisu na naši školu?

Čtvrtá otázka má různé odpovědi: tři děti tu mají bratra nebo sestru a také sem chodil Jonášův otec. Čtyřem lidem se prostě škola líbí a rodiče nám dvakrát řekli, že má dobré reference. Sedm dětí bydlí tak blízko, že ve výběru měly hned jasno.

Líbí se ti tady?

Dle odpovědí na další otázku jsme usoudili, že naše škola rozhodně není ošklivá, právě naopak. Nelíbilo se tu jen Terezce.

Jak chceš aby se jmenovala tvoje třída?

Například Martinovo vysněné jméno je Team Fotres, ale zazněla i jména vhodnější pro prvňáčky: krodýli, zebry, ježečci, želvy, delfíni, tučňáci, morčata a dvakrát žirafy,

tygři a šídla.

Jak se ti zápis líbil?

A tady jsme dostali odpovědi ve většině pozitivní: pěkný, hodně, líbil, dobře, hezký, středně, šlo to...

Byl pro tebe zápis náročný?

Zřejmě by měl být těžší, protože odpovědi většinou zněly: Lehkej, ne...ale Jonáš a Lota říkali, že trochu náročný byl, Martinovi přišel naopak těžký.

Které úkoly tě zaujaly?

Nejvíce se líbilo počítání s pěti "hlasy", dále kreslení se čtyřmi, čtení a psaní se dvěma a po jednom dostala zvířátka, šiška a povídání. Ostatním se líbilo vše.

Budoucím prvňáčkům i jejich rodičům se zápis na naší škole rozhodně líbil a pátákům, převlečeným pro tuto příležitost do kostýmů klaunů, zvířat a jiných cirkusových postav, taky.

Foto: Blanka Štěrbová

Tučňáci s Lékořicí

Tučňáci

Co mají společného? Dalo by se říci, že naprosto nic, opomeneme-li stejné zbarvení, a to ještě jen za určitých podmínek. Ale není to tak.

Lékořice je dobrovolnická organizace, dnes už nejen v Thomayerově nemocnici, jejímž cílem je zlepšovat psychickou podporu pacientů a jejich motivaci k uzdravení. Prostě skupina nadšenců, kteří jsou ochotní se ve svém volném čase věnovat osobně pacientům, podpořit je. A není to zdaleka jen na dětských odděleních, ale také

třeba geriatric, kde se setkáte převážně se starými lidmi, často dlouhodobě nemocnými, bezmocnými, nekomunikujícími, někdy i špatně vypadajícími a páchnoucími.

A my Tučňáci jsme měli to privilegium se na jedno odpoledne k Lékořici přidat a oddělení geriatric navštívit. Čtete dobře – privilegium. Totiž i přesto, že jsme pacientům jednotlivě po pokojích nosili drobné dárečky, říkali básničky, vyprávěli vtipy, rozdávali radost navzdory nevlídnému prostředí, doká-

zali vyloučit úsměv i tam, kde již nějakou dobu nebyl, leč kde i velké nadšení a často dojetí od pacientů i zdravotního personálu, byli jsme to právě my, kdo odcházeli bohatší. Kdo to nezkusí, ten to nezjistí. A jestli si říkáte: „Jak může pomoci třeba i umírajícímu člověku pár minut s někým úplně cizím, když o sobě navzájem nic neví a navíc se už asi nikdy přístě nevidí?“ Nerozumíte tomu, jak je to možné, ale opravdu to pomáhá. Poznali jsme to na těch lidech i na sobě.

Takže nejen černá barva....
A kdo bude další? Jejich

prosba (později i písemná od vedení Lékořice) byla zjevná, totiž: přijďte zase, oni vás

potřebují!

Foto: Lenka Kabelová

Den naruby

Medvíďata

Každoročně se v naší třídě koná Den naruby. V Den učitelů se předem nachystané děti stanou paní učitelkou nebo panem učitelem.

Pro tuto akci máme i vlastní třídní knihu, aby vše bylo jako opravdové.

Některé děti se tedy v tento den podělily o hodinu matematiky, prvouky a pracovního vyučování. Většina z těchto vyučujících si připravila i vlastnoručně vyrobené pracovní listy, kvízy nebo zase předlohy do PCV.

Děti si tak měly možnost vyzkoušet, jak vůbec není lehké

být učitelem. Vyučující musí mít hodinu, aby to žáky bavilo a těšili se do školy. Navíc musí naučit nové věci.

Naši malí „učitelé“ si na hodinách nechali záležet, my jsme se zase snažili plnit jejich pokyny. Den jsme si užili.

Medvíďata znovu v Toulcově dvoře

Medvíďata

8 března jsme jeli do Toulcova dvora, kde nás přivítala milá a sympatická lektorka jménem Lenka na programu Ptáčí rok.

Povídali jsme si, co dělají ptáci v jednotlivých ročních obdobích. Také jsme poznávali ptáky podle obrázků. V poznávacím kvízu jsme byli úspěšní. Možná proto, že to byli ptáci stálí.

Potom nám Lenka s paní učitelkou rozdaly dalekohledy. Odešli jsme ptáky pozorovat do terénu, a to přímo ke krmítku. Měli jsme štěstí, jelikož jsme si velice dobře mohli prohlédnout např. dlaska (ten zabral ostatním ptákům na

dost dlouhou dobu celé krmítko), brhlíka, střízlíka a různé druhy sýkorek. Cestou zpátky do místnosti jsme pozorovali okolí a počítali počet budek. Na Toulcově dvoře jich mají asi 32.

Po návratu do klubovny jsme opět dostali obrázky ptáků, tentokrát ale nejen stálých. Měli jsme za úkol je poznat podle zvuků (hlasu). Dvojice, která měla stejný obrázek, a poznala toho svého, musela ještě poznat správné hnízdo, které si pták staví. Byl tam jeden chyták, protože jedna dvojice měla kukačku. Hnízdo ale také poznala. Nebylo však kukaččí, ale rákosníkovo, kam kukačka nakladla vajíčka.

Také jsme si mohli zkusit, jak to ptáci nemají jednoduché, když loví potravu. K tomu byly nachystané různé nástroje, které připomínaly zobák. Tak jsme se snažili potravu rozlousknout louskáčkem jako zvonek, nabrat kleštěmi myš jako čáp, dostat se do dutiny drátem jako strakapoud, který si musí díru vytesat a svým jazýčkem vysbírá larvy.

Program byl velice poučný. Víte, že:

Lidé se dozvěděli o migraci ptáků podle čápa, který se k nám vrátil se šípem v křídle. Od té doby začali ptáky sledovat?

Kukačka má v sobě již předvyvinuté vajíčko, které se v cizím hnízdě vylíhne úplně první. Vajíčko má stejnou barvu jako ostatní vajíčka v hnízdě, takže to ptáci nepoznají. Kukaččí mládě pak všechna vajíčka a mláďata vystrká svým zadečkem a křídly z hnízda?

Vlaštovka má vajíčka o průměru asi 3 cm?

Do hnízda čápa se vejde zhruba 19 dětí (třetřáků) Jak velké je jeho hnízdo?

Viděli jsme, přes které státy ptáci odlétají do teplých krajů. Čáp se při cestě drží pouze nad pevninou, aby mohl častěji odpočívat.

Elektrické dráty jsou zabezpečeny červenými balonky, aby si na ně ptáci nesedali, proto-

že by mohli umřít?

Ptáci bílé samolepky na sklech vidí ultrafialově?

Každý z nás může pro bezpečí ptáků něco udělat. Někteří sypeme ptákům do krmítek potravu, která jim neškodí, jiní vyrobí budku.

Foto: Václava Zajícová

Setkání Strážců pralesa

Medvíďata

Již počtvrté jsme se zúčastnili setkání Strážců pralesa. Strážci po celý rok sbírají staré vysloužilé mobily a tablety a pak je odevzdávají v ZOO. Pomáhají tak přežít gorilám, které musí střežit před pytláky opravdoví strážci.

Po odevzdání mobilů do připravených vozíků jsme se přesunuli k lachtanům, kde

bylo vyhlášení celé soutěže. Do 3. místa nám chyběly mobily, které se nám podařilo shromáždit za posledních 14 dnů. Bohužel uzávěrka soutěže byla už začátkem dubna, takže se nám všech 127 mobilů nepočítalo. Skončili jsme na krásném 8. místě, přispěli jsme dalšími 95 kusy. Za 3 roky jsme tak ZOO předali kolem tisíce mobilů, což je v přepočtu 10 000 Kč.

Po vyhlášení na nás čekala ukázka cvičení lachtanů, lamy a dikobraza. Stejně jako každý rok jsme si den v ZOO moc užili.

Řekli jsme si, že sice již dvakrát se nám podařilo vyhrát celou soutěž, ale chceme vyhrát do třetice. Snad tedy příští rok znovu zabodujeme. Pokud byste nám chtěli pomoci, budeme rádi.

Den skautů

Veronika Dytrychová, 6. A

Možná jste zpozorovali, že někteří žáci naší školy měli v pondělí 24. 4. na sobě zvláštní běžové košile. Mnozí z vás také jistě poznali, že šlo o skautské kroje. Že jsme kroje nosili právě tento den, má docela zajímavý význam. 24. dubna

je svátek svatého Jiřího, který je hlavním patronem skautů. Pro skauty je tento den jedním ze dvou nejvýznamnějších svátků, a proto nosí celý den kroje a žluté nebo hnědé šátky. Druhý pro skauty významný svátek je 22. 4. Roku 1857 se

v Londýně narodil Robert Baden Powel, který je zakladatelem světového skautingu. Jeho žena Olave později založila i skauting pro dívky. Tento den je také známý jako Den sesterství.

15 hádanek pro pobavení

Hana Lebedová, 5. G

- Co může cestovat po světě, zatímco je to v rohu?
- Které zvíře dokáže skákat výš než budova?
- Na kterou otázku nikdy neodpovíš ano?
- Kolikrát můžeš od čísla 10 odečíst číslo 2?
- Je to před námi, ale nevidíme to. Co je to?
- Jednou je to v minutě, dvakrát v momentě a ani jednou v roce. Co je to?
- Pan Smith má 4 dcery. Každá má 1 bratra. Kolik má pan Smith dětí?
- Který vynález slouží k dívání se skrz zeď?
- Co ti patří, ale ostatní to používají více než ty?
- Kde byla nalezena první brambora?
- Ten, kdo ji vyrobil, ji nepoužil. Ten, kdo ji koupil, také ne. Ten, kdo ji použil, o tom nevěděl. Co je to?
- Michaelův otec má 5 synů. Toma, Tima, Tama a Tuma. Jak se jmenuje jeho pátý syn?
- Jeden pán kupoval jablka za 5 Kč a prodával za 3 Kč (nákupní cena jednoho jablka byla 5 Kč a prodejní cena byla 3 Kč.) Poté se stal milionářem. Jak to?
- Kůň má na sobě přivázaný

- 5 metrů dlouhý provaz. 8 metrů od něj je kopka sena. Kůň se k ní však dostal. Jak je to možné?
- Představ si, že jsi řidič autobusu. Na první zastávce T nastoupí 6 lidí. Na další zastávce O vystoupí dva lidé, ale 5 jich nastoupí. Na poslední zastávce M všichni vystoupí. Jak se jmenuje řidič autobusu?

Přijď se pochlubit k paní učitelce Šterbové do 5.G, kdo bude mít nejvíce správných odpovědí, dostane odměnu.

Den Země 2017

I letos se naše škola přihlásila k oslavám Dne Země. Každá třída si vybrala jednu zemi, o které si zjistila informace. Ty pak předala ve středu 26. dubna 2017 dál. Do projektu se zapojila celá škola. Jenom první a devátý ročník si aktivity

nepřipravily. Devátáci se při projektu starali o prvňáčky, vodili je po různých stanovištích. Všichni vypadali spokojeně.

Kvůli špatnému počasí se akce původně plánovaná na zahradu musela uskutečnit ve školní budově 2. stupně. Každá

třída dostala svoje stanoviště, na kterém prezentovala vybranou zemi.

Den Země se moc vydařil. Aktivity se nám líbily. Spokojeně a nadšeně vypadali malí i velcí.

Austrálie

Ester, 5. G

Jednou ze zemí s ekologickými problémy je Austrálie, která leží mezi Indickým a Tichým oceánem. Problémem jsou králíci. Lidé chtěli, aby králíci volně běhali po loukách a oni je mohli lovit. Králíci se však přemnožili, protože zde neměli přirozeného nepřitele

jako v Evropě. Byli jako kobylky, a tak zničili velkou část australské přírody. Museli zde proto vypustit lišky, aby snížily stav králíků. Lišky to však nedokázaly. Řešili jsme kvíz o králících a pak jsme rozdávali odpadky do různých popelnic.

Austrálie má problém

s vodou. Zbytečně vyčerpali zásoby podzemní vody a teď musejí myslet na budoucnost, aby neměli vody nedostatek. Tuto zemi si připravila 2. R. Zajímavé bylo, že králíci dokázali způsobit tak velké problémy. Prezentace se mi hodně líbila.

Brazílie

Jura, 5. G

Brazílie leží v Jižní Americe. Je to pátý největší stát na světě. Hlavním městem je Sao Paulo, kde žije 10 milionů obyvatel. Brazílie v loňském roce řešila politickou krizi.

V Brazílii je největší tropický deštný prales na Zemi. Jmenuje se Amazonský prales. V pralese žijí mravenečníci,

kapybary, jaguáři a spousta hmyzu a plazů. Amazonskému pralesu se říká plíce světa. Problémem je to, že se pralesy rychle kácují. Ubírá se prostor živočichům i rostlinám a omezuje se výroba kyslíku. Nikdo kácení nezastavuje, protože z toho mají společnosti velké zisky. Na nově vzniklých plantážích se pěstuje

jí třeba palmy, aby se získal palmový olej.

Skládali jsme rozstříhané masky. Hledali jsme odpovědi na otázky v textech na totému. Hledali jsme, která zvířata v pralese žijí. Brazílii si připravila 5. D. Brazílie mě zaujala svým obrovským pralesem.

Čína

Františka, 8. Š

V Číně je několik ekologických problémů. Například v této zemi žije mnoho lidí, proto není dostatek jídla a práce pro všechny. Lidé žijí hlavně ve velkých městech, která jsou proto znečištěna. V Číně se kácují bambusové lesy, ve kterých žijí pandy.

Proto jsou pandy ohroženým druhem. Na kartonovou krabici jsme nakreslili pandu, které jsme vystříhli tlamu. Potom jsme nastříhali zelená brčka a děti měly čínskými hůlkami pandu „nakrmit“. V dalším úkolu měly děti složit puzzle, na kterých byla

namalovaná panda. Za splnění úkolu, jako u všech ostatních stánků, dostaly razítko. Prezentaci Číny si připravila 8. Š.

Dominikánská republika

Dan, 5. G

Leží na ostrově
v Karibském moři.
Prezentaci si připravila 6.
C. Měli úkoly pro mladší a

starší děti. Menší děti měly
poznat jídlo typické pro Domi-
nikánskou republiku. Starší
luštily kvíz. Nejdřív jsme si

museli vyhledat informace a
pak jsme kvíz mohli vyluštit.
Bylo to těžké, ale zajímavé.

Filipíny

Dan, 5. G

Je souostroví, leží v Tichém oceánu u asijského kontinentu. Hlavním městem je Manila. Mluví filipínsky a anglicky. Filipínská vlajka je podobná naší – dolní pruh je červený, horní modrý a v bílém klínu jsou žluté

hvězdičky a sluníčko. Žijí tam zajímavá zvířata. Nártoun filipínský vypadá jako opička s obříma očima. V okolních vodách bychom se mohli setkat se žralokem velrybím. Žijí tam perlorodky, ze kterých se získávají drahé

perly. Často perlorodka vyjmutí perly zaplatí svým životem. Na stanovišti jsme spojovali pojmy. Presentaci si připravila 7. V. Velmi dobře si promysleli otázky.

Francie

Antonie, 8. T

Měli jsme různá stanoviště pro děti z 1. a 2. stupně. Mladší žáci měli za úkol najít Francii na glóbu. Také museli poznat vlajku Francie. Starší luštěli

křížovku a museli poznat vlajku a znak Francie. Pro oba stupně jsme připravili další dva úkoly. V prvním měli poznat podle čichu levanduli a ve druhém podle chuti poznat

červené, nebo bílé hroznové víno. Za každý splněný úkol děti dostaly razítko. Presentaci si připravila 8. T.

Guatemala

Max, 5. G

Je stát ve Střední Americe. Národním ptákem je papoušek. Presentaci si připravila 4. CH.

Mohli jsme si vyzkoušet různé aktivity – vyluštit křížovku, přečíst si informace a potom odpovídat na otázky.

Z rozstříhaného obrázku jsme skládali tukana. Líbilo se mi to hodně.

Chile

Ondra, 5. G

Se táhne na západním pobřeží Jižní Ameriky. Od severu k jihu měří téměř 4 000 km, od západu k východu jen asi 145 km. Chile leží v neklidné oblasti, často se tu objevují přírodní katastrofy. Zemětřesení, největší na Zemi, sopečná činnost, požáry i povodně, dokonce v poušti Atacama. Jižní část Chile je blízko Antarktidy, proto tam žijí tučňáci a lachtani. V horách loví kondori. Na horách se pasou lamy, alpaky, huemulové.

Z Chile pocházejí čičily a osmáci.

Z chilských a peruánských And pocházejí brambory. V současnosti se tam pěstuje hodně vinné révy. Na poušti rostou kaktusy.

K Chile patří Velikonoční ostrov, na kterém se nacházejí velké sochy – lidské hlavy. Původní obyvatelé při jejich výrobě potřebovali mnoho dřeva, proto vykáceli všechny lesy. Tak narušili přírodní rovnováhu na ostrově a sami pak vymřeli. Dlouho nebylo

jasné, jak obrovskými sochami dokázali pohybovat. Tajemství rozluštil český inženýr Pavel Pavel, který zjistil, že sochy „kráčely“.

Na našem stanovišti v tělocvičně jsme připravili „kráčení“ z pevniny na Velikonoční ostrov, přiřazování obrázků k názvům zvířat a rostlin a lovení ryb.

Aktivitu si připravila 5. G. Chile nás zaujalo, Gepardi vymysleli moc zajímavé úkoly, které bavily všechny, kteří je absolvovali.

Indonésie

Alex, 5. G

je tvořena 17 500 ostrovů. Má více než 230 milionů obyvatel, je to čtvrtý nejlidnatější stát na světě.

Tsunami, které vzniklo 26. 12. 2004 po zemětřesení v Indickém oceánu, bylo asi největší přírodní katastrofou v moderní historii. Celkem si

tato přírodní katastrofa vyžádala 220 tisíc obětí na životech.

Dostali jsme kartičky, na kterých byla jména rostlin či zvířat. My jsme je měli seřadit podle abecedy. Ve velké lahvi byl malinký kousek indonéského pralesa.

Prezentaci si připravila 3. K. Stánek byl pěkně připravený, barevný a byly v něm zajímavé informace o rostlinách a zvířatech, které jsem neznal.

Itálie

Magda, 5. G

Leží v jižní Evropě. Země vypadá jako kozačka s podpatkem. Na stánku jsme si měli zapamatovat obrázky vztahující se k Itálii.

Zaujal nás model šikmé věže v Pize. Hráli jsme pexeso a poznávali pozitivní a negativní situace. V Itálii jsou činné sopky, kte-

ré ohrožují životní prostředí. Například Etna. Ohrožením jsou i zemětřesení. Prezentaci si připravila 3. M.

Izrael

Vilma, 5. G

leží na Blízkém Východě, významným městem je Jeruzalém. Izraelské písmo se skládá z teček, čárek a různých

znaků. Píše se zprava doleva. Na stánku nám dali tabulky a z nich jsme museli složit slo-

Prezentaci si moc zajímavě připravila 5. E.

Japonsko

Denisa, 5. G

V tomto státě je hlavní město Tokio. Japonsko leží ve východní Asii a má 127 milionů obyvatel.

Omývá ho Tichý oceán a Japonské moře. Japonsko se skládá z několika samostatných ostrovů. Symbolem Japonska je sopka Fudži. Žijí tam pandy, medvědi, lišky a hadi.

Japonsko postihly tyto katastrofy: zemětřesení, tsunami a jaderná havárie.

Na stanovišti jsme se učili,

jak správně držet hůlky a těmi jsme měli vyndat semínko z misky. Prezentaci si připravila 2. O.

Nevěděla jsem, jak držet hůlky, celá prezentace mě moc zaujala. Moc se mi líbily gejši.

Kanada

Adéla, 8. Š

Leží na severu Severní Ameriky. Po Rusku je druhým největším státem. Má rozmanitou přírodu. Na jejím území se rozkládají jak rozeklané horské hřebeny a ledem pokryté pustiny, tak úrodné prárie a nížiny

s mnohem mírnějším podnebím. Ostrovy zabírají téměř 1/6 rozlohy země. Kanadská krajina vznikla činností ledovce.

Stánek Kanady měla na starost 2. P. Starší děti měly rozřídít obaly od různých

potravin, většinou sladkostí, kde je a kde není palmový tuk. Pro 1. stupeň bylo připraveno sudoku, které doplňovali pomocí plakátu.

Keňa

Orši, 5. G

Je přímořský stát, který leží ve východní Africe při pobřeží Indického oceánu. Hlavní město je Nairobi. Státní zřízení je republika. Je to 46. největší stát na světě. Sousedí s Ugandou, Jižním Súdánem, Etiopií, Somálskem

a Tanzánií. Keňa je pojmenovaná podle největší hory Mount Keňa nacházející se uprostřed státu.

Keňa je známá svými národními parky v savaně a velkou vůlí lákat zahraniční turisty. Turisté jezdí do Keni obdivo-

vat slony, žirafy, lvy a další zvířata.

U stánku 3. L jsme řešili šifrované nápisy. Luštění bylo těžké, ale hodně jsme se z něho dověděli.

Kongo

Dan & Denis, 5. G

Demokratická republika Kongo má krásné hlavní město Kinshasa. V Kongu jsou velké pralesy, ve kterých žijí například gorily

nižinné, nosorožec bílý a okapi. Jsou to ohrožená zvířata, kterých na Zemi už mnoho není. V Kongu rostou zajímavé stromy baobaby.

Ve stánku jsme skládali rozstříhané obrázky goril. Presentaci si velmi pěkně připravila 7. Ž, moc se nám to líbilo.

Maroko

Hanka, 5. G

Je nejseverozápadněji ležící stát v Africe. Hlavní město Maroka je Rabat. Žije zde téměř 33 milionů obyvatel. Geografie Maroka je ovlivněna pobřežím Atlantiku, pohořím Atlas, vysokým až 4 000 metrů, a zasahující částí pouště Sahara. Slova Atlantik a Atlas si jsou podobná z jednoho prostého důvodu. Dříve si lidé mysleli, že pohoří Atlas je konec světa, ale když zjis-

tili, že za Atlasem je oceán, pojmenovali ho podle Atlasu Atlantik. Zemědělství se soustřeďuje v části u atlantského oceánu a nejvíce je pěstováno subtropické ovoce, například datle, citrusy a opuncie, což je vlastně jedlý kaktus. Nejvíce pěstovanou plodinou jsou olivy. Jelikož Maroko téměř polovinou svého území sousedí s oceánem, důležitou roli tu má i rybolov. Loví se tu

například sardinky, makrely a ančovičky. Do ciziny se vyváží dub korkový, ze kterého se vyrábí korek, pryskyřice a cedr atlantský.

Minulý rok spustilo Maroko provoz největší solární elektrárny světa, což bylo pro tuto zemi veliký krok dopředu.

Prezentaci si připravila 2. S. V jejich třídě bylo plno dětí, tak se určitě všem líbila.

Mongolsko

Klára, 5. G

Leží v Asii, je to vnitrozemský stát. Hlavním městem je Ulánbátár. Mluví se tam mongolsky, asi 1 % Mongolů umí česky. V celé velké zemi žije jen 2,7 milionu obyvatel, je to stát s nejnižší hustotou zalidnění na světě. Velkou část Mongolska pokrývají stepi

s drsným podnebím a poušť. V současné době se velkým tempem rozvíjí těžba nerostných surovin. Ve volné přírodě žije kůň Převalského, z pražské ZOO tam odvezli menší stádo.

Prezentaci si připravila 3. N. Četli jsme si o koni Pře-

valského a pak jsme řešili kvíz. Skládali jsme obrázky jurt, což jsou tradiční obydlí Mongolů. Naším úkolem bylo poznat čepičku pro dravce. Taky jsme mohli střílet z luku. Stánek byl zajímavý, aktivity se nám líbily.

Nový Zéland Valérie, 5. G

Hlavním městem této konstituční monarchie je Wellington. Ostrov Nový Zéland leží nedaleko Austrálie v Tichém oceánu. Na ostrově před příchodem Evropanů žila různá zvířata. Některá byla vyhubena – na-

příklad krotký pták blboun nejapný nebo moa podobný pštrosovi. Přežil kiwi. Na ostrově se přemnožily vačice, které jsou nebezpečné ostatním zvířatům. Měli jsme za úkol je „hubit“ – trefovali jsme se míčkem do plecho-

vek, které představovaly vačiče. Na Zélandu se hraje ragby. Mohli jsme vidět ukázky jejich tance. Presentaci Nového Zélandu si moc pěkně připravila 5. F

Rovníková Guinea

Klára & Ester, 5. G

Je malým státem v Africe. Těží se tam ropa, ale peníze si nechávají velké firmy, a proto je v Guinei vysoká dětská úmrtnost a hodně nemocných na AIDS.

Pěstuje se zde například kakao, které jsme ochutnávali. Kromě něho ještě další potraviny. Je tam rozšířený rybolov. Ten jsme si vyzkoušeli lovením malých magnetových

rybek. Prezentaci si připravila 4. J. Hodně se mi líbila, bylo zajímavé ochutnávání.

Spojené arabské emiráty

Natka, 5. G

Leží na Arabském poloostrově. Hlavním městem je Abú Zabí. Úředním jazykem je arabština. Státním náboženstvím je islám. Povrch tvoří pouště. Žijí tam pouštní zvířata a rostou su-

chomilné rostliny. SAE mají velké zásoby ropy, ale nemají skoro žádnou sladkou vodu. Na stánku SAE jsme zrakem rozeznávali luštěniny. Podle obrysů jsme rozeznávali ptáky. V oblasti je velmi rozšířené sokolnictví, protože místní

obyvatelé dravé ptáky využívali k lovu. Rozeznávali jsme výrobky, na jejichž výrobu byla použita ropa. Prezentaci SAE si připravila 6. A. Zaujalo nás, jak chutná humus.

Súdán

Josefina, 5. G

Leží v Africe, jižně od Sahary, částečně na Saahaře. Hraníčí s Egyptem, Libyí, Čadem, Středoafričskou republikou, Etiopií a Eritreou. Je tam vel-

mi sucho, na pouštích žijí suchomilná zvířata. Lidé tam trpí hladem. Za úkol jsme dostali odpověď na otázky o hladomoru. Informace jsme zjistili na

tabuli. Skládali jsme puzzle, na kterých byla Afrika a státy ležící v Africe. Nakonec jsme si mohli vyluštit křížovku. Prezentaci si připravila 4. H. Aktivita se nám moc líbila.

Tuvalu

Marek, 5. G

Je stát s 9 ostrovy, který má problém s pitnou vodou, ačkoliv leží v Tichém oceánu. Se svou rozlohou 25 km² má 11 400 obyvatel. Hlavní město se jmenuje Vianu. Nejvyšší bod je jen 5 m nad mořem. Pokud kvůli glo-

bálnímu oteplení dojde ke zvýšení hladiny oceánů, ostrovy zmizí pod mořem. Úředními jazyky jsou angličtina a tuvalština. Tuvalu je konstituční monarchie. Vlajku mají světle modrou, v levém horním rohu je vlajka Velké Bri-

tánie, protože Tuvalu bylo její kolonií. Na vlajce je 9 hvězd. Presentaci si připravila 7. Z. Předem Dnem Země jsem Tuvalu neznal. Líbil se mi kvíz, ve kterém jsem se hodně naučil.

Vietnam

Dominik & Klára, 5. G

Leží v jihovýchodní Asii. Hlavním městem je Hanoj. Země má tvar písmena S. Je tam teplé podnebí. Jsou tam hory, lesy, rýžová pole. Presentaci si připravila 8. U.

Ve dvojici jsme si mohli připravit masku ze sádry. Mladší lovili v akváriu postavičky. Rozdělovali jsme obaly od různých výrobků podle toho, jestli je v nich palmový olej. Luštili jsme křížovku. Mohli

jsem si vyzkoušet, jakou rychlostí prolezeme tunelem z krabic. Presentace byla zajímavá, líbila se nám.

Zimbabwe

Lucka, 5. G

Hlavním městem tohoto afrického státu je Harare. Úřední jazyk je angličtina. V této zemi žije 13 milionů obyvatel, většinou křesťané.

U stánku Zimbabwe jsme si

měli vylosovat dvě kartičky s otázkami, na které jsme měli najít odpovědi na plakátech. Zjišťovali jsme například, jaká se tam vyznává víra, jak se jmenuje hlavní město a podobně.

Prezentaci si připravila 6. B. V úterý jsem ještě nevěděla, že nějaké Zimbabwe existuje. Na Dni Země jsem zjistila, jak je to zajímavá země.

Devátáci učitelí prvňáčků

Majda & Bětka, 9. R

Žáci devátého ročníku si dne 26. dubna vyzkoušeli, jaké to je být učitelem malých neposedných prvňáčků. V naší škole se totiž konal již tradiční Den Země a devátákům byly přiděleny děti z prvních tříd a školičky. Naše třída byla rozdělena na dvě poloviny, jedna z nich měla na starosti třídu 1. T, druhá děti ze školičky. Nejdříve jsme se s dětmi seznámili a každý z nás si vzal na starost asi tři děti. Poté jsme jim pustili naučné video

o vesmíru a planetách, které pro ně bylo dostatečně srozumitelné. Následně jsme jim již ve skupinkách dávali různé dotazy ohledně videa. Asi po dvou hodinách strávených ve třídě se každý se „svými“ dětmi odebral na stanoviště 2. – 8. ročníku. Každá třída měla stánek s vybraným státem a k němu související úkoly. Děti je s radostí plnily a odměnou jim byla získaná razítka. Den se vydařil a děti, ač chvílkami velmi neposedné, nás občas i poslechlly.

Den Země pro družinu

Charlotta Šnorová, 6. C

Dne 26. dubna od 13.30 do 15.30 se konal Den Země pro družinu, který si připravila 6. C. Odpoledne si děti z družiny mohly zkusit hned několik úkolů. Třeba si čichnout ke kořením v různých nádobkách a potom je rozeznat. Připravili jsme si kmín, skořici, kari, sójovou omáčku, kávu, tzatziky, oregano a nové koření. Nejvíc se dětem líbily skořice, kari a sójová omáčka. Děti mohly třeba poznat po zvuku zvíře a jeho obrázek najít ve třídě. Některé měly problém poznat hlas papouška. Všichni si mohli vyzkoušet třídít odpady. Rozdělovali jsme věci z papíru, plastu, kartonu. Zvlášť jsme měli baterie a

směsný odpad. V dalším úkolu mladší děti přiřazovaly názvy různých druhů hmyzu k obrázkům. Starší děti z předložené definice musely poznat, o jaký druh hmyzu se jedná. Na slepých mapách hledali kraje ČR a státy v Evropě, menší děti s nápovědou, větší bez nápovědy. Všichni si mohli vyzkoušet jezdit s autíčky na elektrický pohon. Připravili jsme si i malé fyzikální pokusy. Foukalo se do větrníku a do lodičky na vodě. Zkoušel se slalom s florbalovou holí. Potom jste za splněný úkol mohli dostat „peníze“ naší školy. Příprava po nabitém dopoledni nebyla lehká. Náš třídní učitel nás odvedl na

oběd, na kterém jsme strávili polovinu našeho času před odpoledním programem. Připravování začalo odsouváním některých lavic a židlí a přípravou „peněz“. Za ně si mohly děti na konec koupit nějakou odměnu nebo sladkost. Odpoledne proběhlo podle našich očekávání. Snad se i přes naše malé nedostatky povedl. Po konci Dne Země jsme vše museli vrátit, uklidit a připravit na vyučování. Po skončení akce jsem odcházela s dobrou náladou a přeji dalším třídám, ať se jim něco podobného povede!

Foto: Blanka Štěrbová

Velcí malí spisovatelé

I letos vyhlásila MČ Prahy 4 literární soutěž „Velcí malí spisovatelé“. Tématem byly „Povídky z místa, kde bydlím“. Ocenění malí spisovatelé se vyhlášení výsledků zúčastnili 9. dubna odpoledne na Nuselské radnici. Většinou přišli v doprovodu svých rodičů, někdy i s učiteli. Z naší školy byli ve velké konkurenci 152 prací oceněni tito žáci nebo celé třídy: Nina Fabiánková, Rozálie Šorejsová a Ema Dvořáková ze 3. N s povídkou Klárka bílou paní

5. E s kolektivní velkou knihou Strašidelné povídky ze Spořilova

Hana Lebedová z 5. G s povídkou Prázdniny u sestřence

Lucie Kyliánová a Ruth Hroudová z 5. G s povídkou Doma s chůvou.

Všem našim vítězům blahopřejeme, děkujeme za vzornou reprezentaci školy a přejeme mnoho úspěchů v jejich další spisovatelské činnosti!

Blanka Štěrbová

Soutěže se zúčastnilo asi 150 prací, takže bylo překvapením už to, že jsme se umístili, že nás pozvali na Nuselskou radnici. Navíc nás překvapilo, že nás, páťáky, zařadili mezi děti z 2. stupně, mezi starší, takže to chvíli vypadalo, že cenu nedostaneme...

Se spolužačkou Ruth jsem napsala povídku Doma s chůvou, která byla součástí naší třídní knížky Strašidelné povídky ze Spořilova.

V malém sále radnice to bylo

moc hezké, byla tam příjemná atmosféra. Příjemná paní moderátorka se nás vyzvala, abychom přišli na pódium a ptala se na otázky ohledně naší práce a plánů do budoucnosti. Členové poroty předávali zajímavé ceny. My jsme byly rády, že nám cenu předával známý spisovatel Jiří Žáček, který byl předsedou poroty. Po skončení předávání cen jsme šli do sousedního sálu, kde bylo připravené pohoštění, a podával se dort ve tvaru knihy.

Lucie Kyliánová, 5. G

Doma s chůvou Lucie Kyliánová, Ruth Hroudová, 5. G

Jmenuji se Pepa, je mi 10 let a bydlím na Spořilově. Můj příběh začal ve chvíli, kdy mí rodiče odjeli na služební cestu a mne nechali doma. Abych nebyl sám, zavolali chůvu, kterou jsem neznal.

Rodiče už odjeli. Když přišla chůva, šel jsem jí otevřít. Na první pohled mi připomínala ježibabu. Už byl večer. Chůva prohlásila, ať si jdu sednout ke stolu, aby mi mohla dát večeři.

Poslechl jsem ji a posadil jsem se. Ona přede mě položila talíř plný vařených žab. Nejdřív jsem si myslel, že je to nějaký vtíp, ale jakmile se sama pustila do jídla, vyskočil jsem od stolu se slovy: „Jdu spát.“

Po chvíli se otevřely dveře od mého pokoje a v nich stála chůva. „Nevyčistil sis zuby!“ prohlásila, já jsem však ne-

hnutě ležel v posteli, a tak usoudila, že už spím.

Když za sebou zavřela dveře, vykradl jsem se z postele a klíčovou dírkou ji sledoval. Seděla na pohovce, byla v obličeji úplně zelená a míchala nějaký lektvar v kotlíku. Zděšeně jsem si vlezl zpět do postele. Přes prosklené dveře jsem viděl, jak vypouští z okna netopýra.

Dalšího dne jsem se šel nasnídat. Chůva mi dala ke snídani ten kotlík s lektvarem, který včera večer míchala! „To snad ne! Chce mě otrávit!“ Utekł jsem od stolu a vzpomněl si na počítač, který mám v pokoji: „Vždyť na něm mám skype!“

Zavřel jsem se v pokoji a zapnul počítač. Otevřel jsem program a fungovalo to! Za pět minut jsem říkal rodičům: „Je to čarodějnice! Ta chůva je čarodějnice!“

Rodiče se zeptali, proč si to myslím a já jsem prohlásil, že mi k večeři dala žáby, že jsem v noci viděl, jak má úplně zelený obličej a míchá nějaký lektvar, který mi dala dnes ke snídani, a navíc pouštěla z okna netopýra.

Rodiče mi vysvětlili, že v zemi jejího původu žáby jedí, že když měla zelený obličej, tak měla pleťovou masku, „lektvar, který mi dala k snídani“, byl guláš v kotlíku a ten „netopýr“ byl vlastně ptáček.

Poté dodali, že se nemusím bát, protože se vrátí už dnes. A opravdu. Rodiče se ten den vrátili a všechno bylo v naprostém pořádku.

7

Kiwi

Kiwi a neznámá země-3.čas

Daniel Pičl